

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

12. An Episcopus possit confirmare aliquem afferentem dimissorias sui
Episcopi, ut ordinetur? Et notatur Episcopum confirmantem in sua Diocesi
subditum alterius in nullam censuram, aut culpam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

sententia, quam tenentur Henriq. lib. 3. cap. 6. n. 6. & Emanuel Sa verb. Confirmatio, num. 2. Ratio est, quia licet suscipiens sacramentum Confirmationis, sit subditus alterius Episcopi, tamen presumitur hoc ratum, & gratum fore proprio Episcopo. Sed secus si rati habitatione, erit mortale, ut docet prima opinio.

3. Nec etiam peccavit mortaliter, quia ministravit hoc sacramentum extra Ecclesiam. Nam licet Didacus Nugnus in 3. part. tom. 1. quest. 72. art. 1. 2. teneat affirmativam sententiam, quia excellentius est hoc sacramentum, quam Baptismus, sed peccatum mortale est baptizare aliquem extra Ecclesiam, sine necessitate: ergo etiam confirmare. Deinde probatur ex universalis consuetudine totius Ecclesiae, quae in re gravi obligat sub peccato mortali.

4. Atamen mihi semper placuit contraria sententia, quam sequitur ex antiquis Paludanus in 4. quest. 3. art. 3. & ex recentioribus Suarez in 3. part. tom. 3. disp. 3. sect. 2. ait esse probabilem; & Martinus Bonac. de Sacram. disp. 3. quest. unic. punct. 2. existimat, consuetudinem confirmandi in Ecclesia, non esse receptam cum tanto onere, ut reum lethalis culpa constituat; nimis ergo rigide in hac re loquutus est Nugnus.

RESOL. XII.

An Episcopus possit confirmare aliquem afferentem dimissorias sui Episcopi, ut ordinetur?

Et notatur Episcopum confirmantem in sua Diocesi subditum alterius nullam censuram, aut culpam incurere.

Et si Episcopus ordinet aliquem non confirmatum, queritur, an peccaverit mortaliter; sicut etiam idem dicendum est de illo, qui vult suscipere Ordines, si non sit confirmatus? Ex part. 3. tract. 4. Resol. 24.

DE hoc casu olim interrogatus fui ab Illustrissimo Marco la Cava Episcopo Mazzariensi, & affirmativè respondi cum Zambrano de casibus occurrentibus in art. mortis c. 2. dub. 2. ubi sic asserit: Quando Episcopus vult ordinare aliquem afferentem dimissorias literas sui Episcopi, potest licitè eum confirmare, si non est confirmatus; quia qui concedit finem, concedit necessaria ad finem talem: at Confirmatio praeiudicanda est Ordinibus; ergo. Ita Zambranus qui citat Henriq. lib. 3. c. 6. n. 6. & novissimè inveni hanc sententiam docere etiam Layman lib. 5. tr. 3. cap. 6. n. 2. & Fagund. praecip. 5. lib. 3. c. 8. n. 8.

2. Adde etiam, ut supra notavimus, Episcopum confirmantem in sua diocesi subditum alterius, in nullam censuram, aut culpam incurere, cum praesumendum sit, hoc gratum fore proprio Episcopo, Ita Genuensis in manuali Praeceptorum c. 5. n. 7. & alij, quos citat, & sequitur doctus Barbola de potest. Episc. p. 2. alleg. 30. n. 12. quidquid in contrarium asserant Bartholomaeus ab Angelis in exam. confess. & alij, quos citat, & sequitur Bonacina de Sacram. disp. 3. quæst. unic. punct. 2. n. 11.

3. Notavi etiam tunc interrogatus circa supra dictum casum, quòd si Episcopus ordinet aliquem non confirmatum, non peccat mortaliter. Ita Zambranus ubi supra, dub. 3. num. 3. cum multis aliis. Sicut etiam dicendum puto, cum eodem Zambrano, de illo, qui vult suscipere Ordines, etiam si non sit confirmatus, non enim peccat mortali-

liter. Et ratio horum omnium erit, quia nullibi reperitur de hoc præceptum obligans sub mortali; nec usus, nec Concilium Tridentinum, sess. 23. de Confirmatione, cap. 4. utitur verbis talem obligationem significantibus; erit igitur hoc peccatum veniale tantum. Vide etiam Molfesum in sianm. tom. 1. tract. 4. cap. 2. num. 21. & Reginald. rom. 2. lib. 28. cap. 3. num. 24. quidquid in contrarium videatur docere Nugnus in 3. part. tom. 1. quest. 72. art. 8. concl. 7. ubi ait: Gravissimum peccatum veniale, & fortè mortale peccatum est suscipere Ordines minores ante Confirmationem, sed tu tene nostram sententiam.

Melius, & in aliis positus in notatibus dicti verfi. Nonnulli, & §. Melius, & in tom. 2. tr. 5. ex Ref. 11. §. 2. à lin. 10. utique in finem dicti §. & in aliis ejus annot. prima & secunda.

RESOL. XIII.

An infantibus ante usum rationis moriturus possit conferri Sacramentum Confirmationis?

Et notatur, quod confirmare infantem non est prohibitum etiam sine causa. Ex part. 3. tractat. 3. Resolut. 31.

§. 1. Videtur negativè respondendum; nam hæc temporibus prohibitum esse videtur ministrari Sacramentum Confirmationis infantibus ante usum rationis; eam amplecti videtur Gregor. de Valent. quest. 2. de Confirmat. punct. 2. quatenus absolute negat pueros esse confirmandos ante usum rationis; favesit Suarez disp. 3. §. sect. 2. §. utraque, ex his opinionibus, quatenus in fine ait: non admodum peccaturum Episcopum si ex sola benevolentia, aut ob aliam similem causam confirmet infantem: ex quo videtur inferri aliquantulum saltem peccaturum; ac proinde venialiter, & consequenter id esse saltem leviter prohibitum. Afferri etiam potest Petrus de Ledesma in summ. de Confirmat. cap. 70. quatenus ait oportere infantem non confirmari; licet non sit peccatum mortale; indicat ergo esse veniale. Probatur primò autoritate Pontificalis Romani, ubi sic habetur. Nullus Christiana fidei Rudimentis non edoctus ingerat se ad percipiendum hoc Sacramentum Confirmationis. Praecipitur ergo confirmandis ut sciant doctrinam Christianam, quam ante rationis usum non possunt addiscere: similiter præcipit, ut accedant jejuni, quod in infantem non aptè convenit; idèmq; Episcopus instruit, vel alapam levem impingat confirmato, scilicet ut recordetur Sacramenti: infans autem non videtur percipiendus, ut non excidat memoria, quod non intelligit. Secundò probatur autoritate Concilij Mediolanensis I. quod sic habet. Minori septennio nemini præbeatur Confirmatio. Infantes autem, qui septennium attingerunt, ratione utuntur; saltem regulariter loquendo; ergo ante usum rationis nemo est confirmandus. Tertio probatur, quia consuetudo obtinet vim legis; sed hæc tempestate consuetudo fert, ut ante usum rationis non confirmentur pueri; ergo lex est id præcipiens, ac proinde obligans, saltem sub veniali; imò cum materia sit magni momenti, censendum est præceptum grave, ac proinde obligans sub mortali.

Sup. hoc in Ref. seq. §. 1. verfi. Tertio & in Ref. 1. post seq. §. 1. & in tom. 3. tr. 1. ex Resol. 10. §. Non de hinc, & lege etià ibi §. Sed sem. & non pigebit.

2. Sed his non obstantibus in casu nostro affirmativam sententiam docet Zambranus de Sacram. Confirmationis, cap. 2. dub. 3. num. 4. cui adde Granadum de Sacram. in 3. part. controv. 5. tract. 2. disp. 2. num. 10. ubi sic ait: placet mihi quod tenet Suarez; nimirum in articulo mortis expedire Confirmat-